

— napokon subsidiárne uznal objektívnu zodpovednosť Komisie, ktorá nestanovila dostatočnú lehotu medzi uverejnením nariadenia Komisie (EÚ) č. 627/2011 z 27. júna 2011 a nadobudnutím jeho účinnosti a žalujúcim spoločnostiam priznal z titulu náhrady nasledujúce sumy:

— pokiaľ ide o škodu:

— spoločnosti CHARRON: 123 297,69 eura,

— spoločnosti ALMET: 384 210 eur,

— pokiaľ ide o nárokovateľný ušlý zisk:

— spoločnosti CHARRON, pokiaľ ide o zmluvu so spoločnosťou SURAJ na sumu 78 051,76 USD, t. j. 55 211,57 eura,

— spoločnosti ALMET, pokiaľ ide o zmluvu so spoločnosťou SURAJ, sumu 69 059,18 USD, t. j. 48 827,61 eura ku dňu podania žaloby,

— v každom prípade zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania vo výške 10 000 eur ako náhradu trov právneho zastúpenia žalujúcich spoločností.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyne uvádzajú dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na vážnych nedostatkoch v konštatovaniach Komisie, ktoré predchádzali vydaniu rozhodnutia, pretože tieto nedostatky mohli viesť k nepresnej interpretácii skutočností.
2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení zásady legitímnej dôvery, pretože okamžité nadobudnutie účinnosti napadnutého rozhodnutia neposkytlo žalobkyniam možnosť prispôsobiť svoje postupy.

Odvolanie podané 11. augusta 2011: Európsky policajný úrad (EUROPOL) proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 26. mája 2011 vo veci F-83/09, Kalmár/Europol

(Vec T-455/11 P)

(2011/C 290/27)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Európsky policajný úrad (EUROPOL) (v zastúpení: D. Neumann, D. El Khoury a J. Arnould, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci D. Waelbroeck a E. Antypas, advokáti)

Ďalší účastník konania: Andreas Kalmár (Haag, Holandsko)

Návrhy

Odvolateľ navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnutý rozsudok a rozhodol vo veci samej v rozsahu, v akom Súd pre verejnú službu

a) zrušil rozhodnutie Europolu zo 4. februára 2009, ktorým riaditeľ Europolu vypovedal zmluvu A. Kalmára uzatvorenú na dobu určitú, rozhodnutie z 24. februára 2009, ktorým riaditeľ Europolu postavil dotknutú osobu mimo činnú službu počas vypovednej doby a rozhodnutie z 18. júla 2009, ktorým bola zamietnutá sťažnosť dotknutej osoby;

b) zaviazal Europol, aby A. Kalmárovi zaplatil sumu 5 000 eur ako náhradu škody;

c) zaviazal Europol na náhradu všetkých trov konania,

— zaviazal A. Kalmára, aby nahradil všetky trovy konania v prvom stupni a znášal vlastné trovy konania, ktoré mu vznikli v odvolacom konaní.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania, odvolateľ uvádza šesť odvolacích dôvodov.

1. Prvý odvolací dôvod založený na porušení zákazu rozhodnúť *ultra petita* a na porušení práva na obranu. Podľa odvolateľa Súd pre verejnú službu skúmal iné žalobné dôvody ako tie, ktoré predložil A. Kalmár.
2. Druhý odvolací dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení pri posudzovaní zákonnosti sporných rozhodnutí. Súd pre verejnú službu nesprávne uplatnil najmä povinnosť starostlivosti a povinnosť odôvodnenia.
3. Tretí odvolací dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení Súdom pre verejnú službu, pokiaľ ide o predmet návrhu na neplatnosť. Súd pre verejnú službu mal rozhodnutie z 18. júla 2009 kvalifikovať ako rozhodnutie spôsobujúce ujmu, ktoré tiež podlieha súdному preskúmaniu.
4. Štvrtý odvolací dôvod založený na viacerých nesprávnych posúdeniach Súdom pre verejnú službu, podľa ktorých Europol pri prijatí rozhodnutia o prepustení nezohľadnil alebo nedostatočne zohľadnil určité „relevantné a neopomenuteľné skutočnosti“.
5. Piaty odvolací dôvod založený na nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku.
6. Šiesty odvolací dôvod založený na nesprávnom priznaní náhrady škody.